

Forslag

til

Lov om ændring af lov om aftaler og andre retshandeler på formuerettens område.

Fremsat den 4. december 1970 af *K. Axel Nielsen, Poul Dalsager, Thomas Have, Hans Hælekerup, Kampmann og Ivar Nørgaard.*

§ 1.

I lov nr. 242 af 8. maj 1917 om aftaler og andre retshandeler på formuerettens område affattes § 31, *stk. 1*, således:

„Når nogen har udnyttet en andens nød, letsind, mangel på evne eller erfaring, herunder manglende viden om forholdene på et bestemt område, eller et mellem dem bestående afhængighedsforhold til at opnå

eller betinge fordele, som står i et åbenbart misforhold til, hvad der ydes, eller som der ikke skal ydes vederlag for, er den, der således er udnyttet, ikke bundet ved den af ham afgivne viljeserklæring.“

§ 2.

Loven træder i kraft den 1. april 1971.

Bemærkninger til lovforslaget.

Samfundet bliver stadig mere kompliceret og de forskellige funktioner i samfundet mere specialiserede. Dette i forbindelse med den stigende levestandard og de dermed følgende større muligheder for at indgå retshandeler af betydelig økonomisk rækkevidde gør den nuværende aftalelovs § 31 og den nuværende straffelovs § 282 forældede, idet disse bestemmelser ikke, eller i hvert fald ikke tilstrækkelig klart, tager sigte på den specialviden, som i vore dages handelsomsætning ofte er en forudsætning for at vurdere det købte. Mangel på indsigt i kurs-, afdrags- og renteforhold på pantebrevs-markedet kan vanskeligt henregnes til letsind eller enfold, ligesom det næppe er helt klart, om udtrykket „uerfarenhed“ dækker den „manglende specialviden“, som i vore dage ofte er karakteristisk for forbrugerrepræsentanter. Hertil kommer, at mange finder det ydmygende at påberåbe sig de

nævnte lovbestemmelser med den hidtidige formulering. Følgen er da også blevet, at kun et ringe antal sager kommer til bedømmelse ved domstolene, og at domstolene kun i meget begrænset omfang finder grundlag for ugyldighed eller straf i henhold til en af de to paragraffer.

Det foreliggende forslag sammenholdt med det samtidig fremsatte forslag til ændring af straffeloven tilsigter at modernisere bestemmelserne, således at den, der udnytter sin særlige mulighed for indsigt i forholdene på et bestemt område eller sin modparts tilsvarende ukendskab til at skaffe sig en urimelig gevinst, kan straffes og retshandelen erklæres for ugyldig.

Bestemmelsen er i øvrigt formuleret i et sprog, der i højere grad svarer til det sprog, der anvendes i dag, hvilket forhåbentlig vil lette muligheden for, at bestemmelsen finder anvendelse.